

EBA/GL/2023/05

13. června 2023

Obecné pokyny, kterými se mění obecné pokyny EBA/GL/2022/01 ke zlepšení způsobilosti k řešení krize pro instituce a orgány příslušné k řešení krize podle článků 15 a 16 směrnice 2014/59/EU (obecné pokyny ke způsobilosti k řešení krize) s cílem doplnit novou část o testování způsobilosti k řešení krize

1. Dodržování předpisů a oznamovací povinnost

Status těchto obecných pokynů

1. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.¹ V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily.
2. Obecné pokyny formulují názor orgánu EBA na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem nebo na to, jak by mělo být uplatňováno právo Unie v konkrétní oblasti. Příslušné orgány ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, na které se tyto obecné pokyny vztahují, by se jimi měly řídit a začlenit je do svých postupů (např. pozměněním svého právního rámce nebo dohledových postupů), včetně případů, kdy jsou obecné pokyny zaměřeny v první řadě na instituce.

Oznamovací povinnosti

3. Podle čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 musí příslušné orgány do 25.10.2023 orgánu EBA oznámit, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě uvést do tohoto data důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Neposkytnou-li příslušné orgány oznámení v této lhůtě, bude mít orgán EBA za to, že se těmito obecnými pokyny neřídí nebo nehodlají řídit. Oznámení by měla být zaslána na formuláři, který je k dispozici na internetových stránkách orgánu EBA, s označením „EBA/GL/2023/05“. Oznámení by měly předložit osoby s příslušným oprávněním oznamovat, zda se jejich příslušné orgány těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit. Jakoukoli změnu stavu dodržování obecných pokynů je rovněž nutno oznámit orgánu EBA.
4. Oznámení budou zveřejněna na internetových stránkách orgánu EBA v souladu s čl. 16 odst. 3.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Předmět, oblast působnosti a definice

Předmět

5. Těmito obecnými pokyny se mění obecné pokyny ke zlepšení způsobilosti k řešení krize pro instituce a orgány příslušné k řešení krize podle článků 15 a 16 směrnice 2014/59/EU ze dne 13. ledna 2014 (EBA/GL/2014/01)² (dále jen „obecné pokyny“).
6. Ustanovení obecných pokynů, která nejsou pozměněna těmito obecnými pokyny, zůstávají v platnosti a nadále se budou používat.

3. Datum použití

7. Tyto obecné pokyny se použijí ode dne 1. ledna 2024.

4. Změny v obecných pokynech ke způsobilosti k řešení krize³

8. Odstavec 5 obecných pokynů ke způsobilosti k řešení krize se mění takto:

„5. S ohledem na čl. 10 odst. 5 a čl. 11 odst. 1 směrnice (EU) 2014/59 tyto obecné pokyny⁴ vymezují opatření zaměřená na nástroje řešení, která by instituce, včetně subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 (dále jen „instituce“), a orgány příslušné k řešení krize měly přijmout, aby zlepšily způsobilost k řešení krize institucí, skupin a skupin řešících krizi, a to v kontextu posouzení

² <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/recovery-and-resolution/guidelines-institutions-and-resolution-authorities-improving-resolvability>

³ Obecné pokyny EBA/GL/2022/01 ke zlepšení způsobilosti k řešení krize pro instituce a orgány příslušné k řešení krize podle článků 15 a 16 směrnice 2014/59/EU (obecné pokyny ke způsobilosti k řešení krize).

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

způsobilosti k řešení krize prováděného orgány příslušnými k řešení krize podle článků 15 a 16 uvedené směrnice.“

9. Odstavec 7 obecných pokynů ke způsobilosti k řešení krize se mění takto:

„7. Tyto obecné pokyny nejsou určeny institucím, jejichž plán řešení krize nebo plán řešení krize skupiny, k níž náleží, stanoví, že mají být likvidovány řádným způsobem v souladu s platným vnitrostátním právem. V případě změny strategie, zejména v případě přechodu od likvidace k řešení krize, se tyto obecné pokyny použijí nejpozději do tří let od schválení plánu řešení krize s novou strategií řešení krize, s výjimkou oddílu 4.6, který se použije nejpozději do jednoho roku od tohoto data.“

10. Odstavec 10 obecných pokynů ke způsobilosti k řešení krize se mění takto:

„10. V případě institucí, které jsou součástí skupiny, která podléhá dohledu na konsolidovaném základě podle článků 111 a 112 směrnice (EU) 2013/36, se tyto obecné pokyny použijí na úrovni každé skupiny řešící krizi a případně rovněž na individuální úrovni. Oddíly 4.6 a 4.7 se použijí také na úrovni přeshraničních dceřiných společností, které samy nejsou subjektem řešícím krizi, pokud minimální požadavek na vlastní kapitál a způsobilé závazky stanovený v článku 45f směrnice 2014/59/EU přesahuje částku dostatečnou k absorpci ztráty v souladu s čl. 45c odst. 2 prvním pododstavcem písm. a) uvedené směrnice.“

11. Název oddílu 3 obecných pokynů ke způsobilosti k řešení krize se mění takto:

„3. Prováděcí a přechodná ustanovení“

12. Za odstavec 13 obecných pokynů ke způsobilosti k řešení krize se doplňují nové odstavce 13a, 13b a 13c, které znějí:

„13a. Instituce by měly do 31. prosince 2024 předložit orgánům příslušným k řešení krize první zprávu o sebehodnocení uvedenou v odstavci 124.

13b. Odchylně od odstavce 132 by orgány příslušné k řešení krize měly do 31. prosince 2025 oznámit první program testování způsobilosti k řešení krize uvedený v odstavci 130.

13c. Instituce uvedené v odstavci 138 by měly do 31. prosince 2025 předložit orgánům příslušným k řešení krize první hlavní operační protokol uvedený v daném odstavci.“

13. Odst. 56 písm. e) se mění takto:

„e) podepisovat hlavní výstupy a zajistit vhodná ujednání o delegování v tomto ohledu jako součást příslušné vnitřní kontroly a mechanismu zajišťování (jako jsou šablony pro podávání zpráv při řešení krize a zpráva o sebehodnocení);“

14. Za oddíl 4.5 se do obecných pokynů vkládají nové oddíly 4.6, 4.7 a 4.8 s odstavci 124 až 129, 130 až 137 a 138 až 142, které znějí:

4.6. Zpráva o sebehodnocení

124. Instituce by měly alespoň jednou za dva roky vypracovat a předložit relevantnímu orgánu příslušnému k řešení krize zprávu, v níž samy posoudí, zda a do jaké míry splňují schopnosti stanovené v oddílech 4.1 až 4.5 a 4.8 těchto obecných pokynů, a v oddílech 4 a 5 obecných pokynů k převoditelnosti, které doplňují posouzení způsobilosti k řešení krize u strategií převodů (obecné pokyny k převoditelnosti)⁵, přičemž zohlední jakoukoli případnou zpětnou vazbu obdrženou od orgánů během těchto dvou let, mimo jiné včetně těchto prvků:

- a. Úroveň splnění dané schopnosti (nízká, střední, vysoká, není relevantní);
- b. Popis způsobu, jakým je schopnost splněna, nebo proč není považována za relevantní podle písmene a);
- c. Posouzení nedostatků, pokud jde o schopnosti v oblasti způsobilosti k řešení krize, jak je stanoveno v těchto obecných pokynech a v pokynech instituce, a jak lze tyto nedostatky řešit a do kdy;
- d. Popis způsobu, jak je schopnost začleněna do běžného fungování (BAU);
- e. Popis způsobu, jak tato schopnost souvisí s plánováním ozdravných postupů instituce (např. zda kontinuita činnosti v rámci mechanismů k řešení krize rovněž podporuje možnosti ozdravných postupů, jako jsou odprodeje, nebo zda jsou ozdravné mechanismy využívány k podpoře řešení krize);
- f. Jakékoli provedené interní nebo externí posouzení toho, jak instituce tyto obecné pokyny uplatňuje, včetně zpráv interního nebo externího auditu, hodnocení externích konzultantů, zkušebního testování nebo přezkumů v rámci dohledu;
- g. Jakékoli další téma stanovené relevantním orgánem příslušným k řešení krize (např. poučení z nedávného hospodářského útlumu nebo události na trhu).

125. Ve shrnutí sebehodnocení uvedeném v bodě 124 by instituce měly:

- a. vyjasnit své chápání strategie řešení krize, jak ji určil orgán příslušný k řešení krize, a svou úlohu a úlohu orgánu (orgánů) při provádění této strategie;
- b. popsat svůj rámec testování a zajištění, který jim umožňuje zajistit jejich schopnost průběžně podporovat provádění strategie řešení krize;
- c. shrnout své sebehodnocení podle klíčových oblastí způsobilosti k řešení krize takto:
 - i. Správa a řízení;

⁵ Obecné pokyny EBA/GL/2022/11 pro instituce a orgány příslušné k řešení krize, které doplňují posouzení způsobilosti k řešení krize u strategií převodů (obecné pokyny k převoditelnosti).

- ii. Kontinuita činnosti při řešení krize (OCIR) a přístup k FMI⁶;
 - iii. Schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace;
 - iv. Likvidita a financování při řešení krize;
 - v. MIS⁷;
 - vi. Komunikace;
 - vii. Převoditelnost a restrukturalizace.
126. Instituce by měly orgánu příslušnému k řešení krize alespoň jednou za dva roky podávat zprávy. První zprávu je třeba předložit do 31. prosince 2024.
127. V souvislosti s přeshraničními skupinami řešícími krizi by zprávu o sebehodnocení měl buď oznámit subjekt řešící krizi orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny (nebo v případě strategie řešení krize řešení krize na více místech příslušnému orgánu příslušnému k řešení krize), nebo subjektem, který není subjektem řešícím krizi, místnímu orgánu příslušnému k řešení krize.
128. Při vypracování sebehodnocení subjektu, který není subjektem řešícím krizi, by mělo být vypracováno na základě strategie řešení krize na úrovni skupiny a v koordinaci se subjektem řešícím krizi.
129. Pro účely zprávy o sebehodnocení uvedené v odstavci 124 by instituce měly dodržovat formát stanovený jejich orgánem příslušným k řešení krize.

4.7. Víceletý program testování

130. Orgány příslušné k řešení krize by s ohledem na zprávu o sebehodnocení uvedenou v oddíle 4.6 a zejména na prvky požadované podle bodu 124 písm. d–f) měly přijmout víceletý program testování způsobilosti k řešení krize pro instituce spadající do jejich působnosti. Program by měl zahrnovat všechny schopnosti uvedené v těchto obecných pokynech a v obecných pokynech orgánu EBA k převoditelnosti⁸.
131. Měl by se vztahovat na období tří let (poslední dva roky jsou orientační), aby instituce mohly optimalizovat své úsilí v oblasti plánování řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize by jej měl každoročně aktualizovat/potvrdit. Výsledek každoročního přezkumu by měl být institucím oznámen bez zbytečného odkladu.

⁶ Infrastruktury finančního trhu.

⁷ Řídící informační systémy.

⁸ EBA/GL/2022/11.

132. Orgány příslušné k řešení krize by měly institucím poskytnout program testování způsobilosti k řešení krize uvedený v odstavci 130 a jeho každoroční aktualizace nebo potvrzení podle bodu 131, a to nejpozději společně se shrnutím plánu řešení krize a posouzením způsobilosti k řešení krize podle čl. 10 odst. 7 písm. a) směrnice 2014/59/EU.
133. S ohledem na demonstrativní seznam uvedený v příloze 4 by orgány příslušné k řešení krize měly v programu testování způsobilosti k řešení krize (uvedeném v bodě 130) stanovit škálu posouzení, testů, metodik, postupů a nástrojů, které hodlají použít k ověření přiměřenosti opatření zavedených institucemi na podporu provádění jejich strategie řešení krize.
134. Při zvažování výběru testovacích technik v rámci programu testování způsobilosti k řešení krize uvedeného v odstavci 130 by orgány příslušné k řešení krize měly uplatňovat přístup založený na riziku na základě rizikového profilu, velikosti a obchodního modelu institucí (např. kategorizace SREP⁹) a celkového skóre SREP¹⁰ a zohlednit toto:
- a. pokrok v oblasti způsobilosti k řešení krize / úrovně splnění schopností v oblasti způsobilosti k řešení krize uvedených v těchto obecných pokynech; a
 - b. celková kvalita interní činnosti v oblasti zajištění způsobilosti k řešení krize doložená ve zprávě o sebehodnocení.
135. V kontextu přeshraničních skupin řešících krizi by měl být víceletý program testování způsobilosti k řešení krize projednán mezi orgány příslušnými k řešení na úrovni skupiny a orgány příslušnými k řešení problémů dceřiných podniků, na které se tyto obecné pokyny vztahují.
136. V případě přeshraničních skupin by víceletý program testování způsobilosti k řešení krize subjektů řešících krizi, včetně testů v jeho rámci, měl provádět buď orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi, nebo hostitelský orgán příslušný k řešení krize v koordinaci s orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi – na základě vzájemné dohody.
137. Orgány příslušné k řešení krize by měly s institucí a v případě přeshraniční skupiny alespoň se členy kolegia k řešení krize sdílet výsledky všech testů provedených v souladu s programem testování způsobilosti k řešení krize uvedeným v odstavci 130.

4.8. Hlavní operační protokol

138. Mateřský podnik v Unii a subjekty příslušné k řešení krize skupiny řešící krizi, na které se buď vztahuje článek 92a, nebo článek 92b nařízení (EU) č. 575/2013, nebo jejichž celková aktiva

⁹ „Kategorizací SREP“ se rozumí ukazatel systémového významu instituce na základě velikosti a složitosti instituce a rozsahu jejích činností. Viz také oddíl 2.1.1 revidovaných obecných pokynů orgánu EBA k procesu přezkumu a hodnocení (EBA/GL/2022/03).

¹⁰ Viz definice v revidovaných obecných pokynech orgánu EBA k procesu přezkumu a hodnocení (EBA/GL/2022/03), s. 21. „Celkovým skóre v rámci procesu přezkumu a hodnocení orgány dohledu“ se rozumí číselný ukazatel celkového rizika, pokud jde o životaschopnost instituce, vypočtený na základě celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a hodnocení orgány dohledu.

na úrovni skupiny řešící krizi převyšují 100 miliard EUR, a subjekty určené příslušným orgánem příslušným k řešení krize, na které se nevztahuje článek 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a které jsou součástí skupiny řešící krizi, jejichž celková aktiva jsou nižší než 100 miliard EUR, ale u kterých orgán příslušný k řešení krize vyhodnotil, že mohou v případě selhání podle čl. 45c odst. 6 směrnice 2014/59/EU představovat systémové riziko, by měly vypracovat hlavní operační protokol.

139. Hlavní operační protokol by měl být vyžadován od jiných institucí, než které jsou uvedeny v odstavci 138, pokud orgán příslušný k řešení krize usoudí, že je to odůvodněno složitostí organizace a následnou potřebou vysoké míry koordinace schopností v oblasti způsobilosti k řešení krize.

140. Hlavní operační protokol by měl¹¹:

- a. definovat klíčové úlohy a povinnosti vrcholového vedení během příprav řešení krize a v jeho průběhu;
- b. vyjasnit skutečnosti a časové rámce, na základě nichž by mělo vedení přijímat rozhodnutí během příprav řešení krize a v jeho průběhu;
- c. vyjasnit spouštěcí mechanismy pro aktivaci dílčích operačních protokolů (operační protokol pro rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, operační protokol pro převod, pohotovostní plány pro přístup k infrastrukturám finančního trhu, komunikace);
- d. vyjasnit zdroj, lhůty a formát informačních zdrojů, které podpoří tato rozhodnutí správní rady;
- e. prokázat, jak se jednotlivé prvky provádění strategie řešení krize vzájemně ovlivňují, a zejména toto:
 - i. provedení rekapitalizace z vnitřních zdrojů (operační protokol pro rekapitalizaci z vnitřních zdrojů);
 - ii. operační protokol pro převod (pokud je to relevantní);
 - iii. ocenění;
 - iv. financování a likvidita v rámci řešení krize (včetně sledování zajištění / financování v rámci strategie řešení krize);
 - v. přístup k infrastrukturám finančního trhu (včetně pohotovostních plánů);
 - vi. kontinuita činnosti (včetně katalogu služeb);

¹¹ Příloha 5 obsahuje obecný popis architektury hlavního operačního protokolu.

vii. plán reorganizace obchodní činnosti.

141. Instituce by měly své hlavní operační protokoly aktualizovat alespoň jednou ročně nebo po změně své právní nebo organizační struktury nebo po změně svých provozních nebo finančních podmínek, která by mohla mít podstatný vliv na hlavní operační protokol nebo by si vyžádala jeho změnu. Výsledek každoročního přezkumu by měl být bez zbytečného odkladu oznámen orgánům příslušným k řešení krize.
142. Za přílohu 3 obecných pokynů ke způsobilosti k řešení krize se vkládají nové přílohy 4 a 5, které znějí:

Příloha 4 – Demonstrativní seznam metod, které mají k dispozici buď instituce pro svou činnost v oblasti zajišťování, nebo orgány pro účely testování

a. Autocertifikace	Pokud instituce sama osvědčí, že dodržuje určité pravidlo.
b. Sebehodnocení	Sebehodnocení je posouzení vlastních schopností instituce provést požadované úkoly včas a v očekávané kvalitě. Sebehodnocení předpokládá přezkoumání stávajících procesů a postupů a případně přezkoumání zkušeností získaných z minulých zátěžových situací. Výsledkem sebehodnocení je analýza mezer mezi schopnostmi instituce a očekávanými orgánu.
c. Spolehlivé sdílení výsledků testování systémů interního testování prostřednictvím jejich předložení orgánům / průchozího testu	„Průchozí test“ sleduje operaci krok za krokem prostřednictvím řídicích informačních systémů nebo postupů od jejího zahájení až po její uzavření.
d. Fire drill	Procesně orientovaná, cílená a flexibilní kontrola věrohodnosti vybraných kroků v operačním protokolu.
e. Dry run	Dry run (zkušební testování) jsou simulační cvičení v reálných podmínkách, při nichž instituce testují (vybrané) části prvků určených orgánem příslušným k řešení krize na základě testované krizové události a určují oblasti vyžadující zlepšení, aby se zajistilo, že bude možné efektivně a včas provést strategii řešení krize.

f. Desktop cvičení	<p>Počáteční fáze pro vylepšení operačních protokolů a zajištění standardizace, konzistence a souladu s požadavky na dokumentaci klíčových procesů podle jednotlivých kroků, včetně načasování, odpovědností a závislostí.</p> <p>Back office testování, při kterém se porovnávají údaje mezi různými dokumenty s cílem posoudit přesnost a spolehlivost souboru údajů.</p>
g. Interní audit	<p>Přezkum schopností v oblasti způsobilosti k řešení krize prostřednictvím interního auditu v rámci činnosti dané instituce v oblasti zajištění za účelem zachování způsobilosti k řešení krize.</p>
h. Ověření nezávislou třetí stranou	<p>Přezkum schopností v oblasti způsobilosti k řešení krize nezávislým odborníkem.</p>
i. Deep dive	<p>Hlubkový přezkum konkrétní oblasti prováděný v prostorách instituce v předem stanoveném časovém rozmezí.</p>
j. Kontrola na místě	<p>Kontrolami na místě se rozumí vyšetřování a testování prováděné orgány v předem stanoveném rozsahu a časovém rámci a probíhající v prostorách institucí. Tyto kontroly by měly být rušivé a zároveň by měly dodržovat zásadu proporcionality a jejich cílem by mělo být poskytnout podrobný přehled o vhodnosti a provádění procesů.</p>

Příloha 5 – Hlavní operační protokol

Ilustrativní obecná architektura hlavního operačního protokolu:

